

El refugi de Cala Vento

Text > XAVIER CASTILLÓN

Quatre anys i una pandèmia després de *Balanceo* (2019), la seva confirmació com una de les propostes més sòlides del rock alternatiu estatal, el duet empordanès Cala Vento publica el seu quart àlbum, de nou amb el seu segell propi, Montgrí, que també ha donat sortida a discos de Lagartija Nick i altres grups. Aleix Turon (Figueres, 1991) i Joan Delgado (Torroella de Montgrí, 1992), que es reparteixen la guitarra i la bateria i comparteixen les veus, entre altres coses, són les dues peces principals d'un projecte que té una fórmula aparentment senzilla, però que no para de créixer i d'enriquir-se amb ingredients nous. Les bones melodies continuen sent l'essència d'unes cançons que aquesta vegada han construït amb l'ajuda de tres productors, començant pel britànic Martin Glover, conegut com

a *Youth* des dels seus temps a Killing Joke, amb qui ja havien gravat el *maxi Teletecho y El Acecho* (2021), del qual han recuperat per a l'àlbum la cançó «Teletecho», en què col·labora el duet saragossà Amaral. Els altres dos productors són els també empordanesos Emili Bosch, del duet electrònic b1n0, i Santi Garcia, habitual de l'univers Cala Vento. Cada productor ha aportat el seu mètode i la seva sensibilitat a un disc cohesionat per la direcció del grup i les mescles de Jordi Mora. Garcia ha produït, per exemple, l'enèrgic «Passar pantalla», un tema bilingüe (català i basc) amb la veu convidada de Gorka Urbizu, de Berri Txarrak.

El disc s'obre amb «Más que satisfechos», un tema vitalista reforçat per les veus del cor Gospelians de Girona, que ja va acompanyar Cala Vento en el concert col·lectiu *La Comunidad*, estrenat el 2021 a l'Auditori de Girona.

CALA VENTO. *Casa Linda*. Montgrí, 2023.

«Con la que está cayendo tú me das el equilibrio», canten en el segon tema, «Equilibrio», en el qual s'adrecen, com fan tot sovint, a algú que queda fora de pla i que acaba sent el mateix oient, com a destinatari d'unes cançons creades des del refugi que és Casa Linda, el nom del seu estudi, amb tota l'harmonia absent en aquest món boig.

HELLINSIDE. *Scars & Shadows*. Hellinside, 2023.

POL BORDAS. *L'hora del pati*. Pol Bordas, 2023.

Calvaris interiors Text > XAVIER CASTILLÓN

Hellinside és el projecte acústic de Marc Corso, un dels millors cantants de rock del país, que va ser el primer cantant de Sangtraït i va passar per Àspid i Rockzilla abans d'arribar a la seva banda actual, Slavedown. Hellinside, però, no té res a veure amb cap d'aquests grups: va néixer el 2017 per fer versions acústiques de

clàssics del rock, com ara un tàndem amb el guitarrista David Marky, cofundador de Slavedown. Les versions han anat deixant pas a temes propis, dotze dels quals s'inclouen en aquest primer disc de Hellinside, en què la veu madura i profunda de Corso canta sobre cicatrius, ombres i calvaris interiors. Una bellesa crepuscular.

En creixement Text > XAVIER CASTILLÓN

L'hora del pati és el segon EP del cantant gironí Pol Bordas, un dels grans talents de les noves músiques urbanes en català. El títol orienta sobre el que vol ser el seu nou treball: un viatge al paradís perdut de la infància i una manera lúdica de reflexionar sobre els problemes i les inquietuds que suposa fer-se gran i

enamorar-se, amb paraules captades directament del seu entorn generacional. Són cinc cançons en què Bordas ha treballat amb quatre productors (Narcís Mas, Hugsound, Noventas i Scotty DK) i amb les veus convidades de Lil Geri i Mama Dousha, per mostrar que ell també creix com a artista i que té ganes de provar coses noves.